

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**Αριθμός Γνωμοδότησης 275 /2015
ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Ε' ΤΜΗΜΑΤΟΣ
Συνεδρίαση της 17^{ης} Νοεμβρίου 2015**

Σύνθεση:

Πρόεδρος : Μεταξία Ανδροβιτσανέα, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους

Μέλη : Κωνσταντίνος Γεωργάκης, Βασιλική Πανταζή, Δημήτριος Αναστασόπουλος, Ελένη Σβολοπούλου, Δημήτριος Μακαρονίδης, Αδαμαντία Καπετανάκη, Σταύρος Σπυρόπουλος και Βασίλειος Καραγεώργος, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους

Εισηγήτρια : Βασιλική Πανταζή, Νομική Σύμβουλος του Κράτους

Αρ. Ερωτήματος: Το 25060/23-3-2015 έγγραφο της Δ/νσης Οργάνωσης και Λειτουργίας Καταστημάτων Κράτησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Περίληψη

Ερωτήματος: Εάν είναι δυνατή η ανάκληση πράξης λύσης σύμβασης εργασίας υπαλλήλου με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Επί του ως άνω ερωτήματος, το Ε' Τμήμα του Ν.Σ.Κ. γνωμοδότησε, ομοφώνως, ως ακολούθως :

I. Στο έγγραφο του ερωτήματος διαλαμβάνεται ότι : *στην υπηρεσία μας υποβλήθηκε αίτηση τέως υπαλλήλου για ανάκληση της πράξης λύσης της σύμβασης εργασίας του ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, η οποία εκδόθηκε κατόπιν αίτησης παραίτησής του -*

καταγγελίας της σύμβασής του.

Συγκεκριμένα ο υπάλληλος υπέβαλε την από 29-10-2014 αίτηση παραίτησης καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Με τη με αριθμ.πρωτ.96606/18-12-2014 απόφαση, η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 και 54 του Π.Δ/τος 410/1988 « Κώδικας Προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου των Ο.Τ.Α. και των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ» όπως ισχύει, λύθηκε η σύμβαση εργασίας του από 13-11-2014, ήτοι μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από την 29^η Οκτωβρίου 2014, ημερομηνία κατά την οποία υπέβαλε την έγγραφη καταγγελία του.

Περίληψη της ως άνω απόφασης δημοσιεύθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ.9 του Ν. 4038/2012 στο ΦΕΚ 1791/Τ.Γ' / 30-12-2014 και με το με αριθμ. 479/9-1-2015 έγγραφο του ανακοινώθηκε η λύση της σύμβασης εργασίας του. Η ανακοίνωση παρελήφθη από τον αναφερόμενο στις 14-1-2015. Εν συνεχείᾳ υπέβαλε μέσω της υπηρεσίας του την από 14-1-2015 αίτηση, με την οποία μας γνωστοποίησε ότι είχε υποβάλει την από 31-10-2014 αίτηση ανάκλησης της παραίτησής του και ζήτησε η εν λόγω ανάκληση να ληφθεί υπόψη από την υπηρεσία μας. Παράλληλα μας ενημέρωσε ότι παρείχε υπηρεσία έως τις 14-1-2015, ημερομηνία κατά την οποία παρέλαβε την ανακοίνωση λύσης της σύμβασης εργασίας του.

Επισημαίνεται ότι η από 31-10-2014 αίτηση ανάκλησης του υπαλλήλου πρωτοκολλήθηκε κατά την αυτή ημερομηνία στην Κ.Α.Υ.Φ. Κοριδαλλού (αριθμ.πρωτ. 1861/31-10-2014), πλην όμως έως σήμερα δεν έχει εισέλθει – πρωτοκολληθεί ως εισερχόμενο έγγραφο στην υπηρεσία μας.

Εν συνεχείᾳ ο τέως υπάλληλος υπέβαλε στην υπηρεσία μας την από 16-1-2015 αίτηση με την οποία μας ενημέρωσε ότι λόγω λανθασμένης καταμέτρησης ενσήμων ασφάλισης δεν θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα. Παράλληλα προσκόμισε την από 27-1-2015 βεβαίωση της υπηρεσίας του, όπου βεβαιώνεται ότι η αίτηση ανάκλησης της καταγγελίας της σύμβασής του έλαβε αριθμ.πρωτ. 1861/31-10-2014 και στάλθηκε στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων την 3-11-2014, σύμφωνα με το βιβλίο εξερχομένων εγγράφων της φυλακής.

Η υπηρεσία μας, προκειμένου να εξετάσει τη δυνατότητα επανόδου του αναφερόμενου του ζήτησε να προσκομίσει τα σχετικά με την επικαλούμενη στην από 16-1-2015 αίτησή του καταμέτρησης των ενσήμων του. Σε απάντηση περιήλθε στην υπηρεσία μας το από 13-2-2015 έγγραφό του, με το οποίο μας γνωστοποίησε ότι η καταμέτρηση πραγματοποιήθηκε από ιδιωτικό γραφείο

Και ερωτάται: αν η υπηρεσία δύναται να αποδεχτεί τις από 14-1-2015 και 16-1-2015 αιτήσεις του τέως υπαλλήλου για ανάκληση της πράξης λύσης της υπαλληλικής του σχέσης, λόγω πλάνης του περί την αληθινή κατάσταση σχετικά με τη μη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Σημειώνεται ότι στο ως άνω από 13-2-2015 έγγραφο του τέως υπαλλήλου προς τη Δ/νση Προσωπικού αναφέρεται επίσης αφ' ενός ότι ο ασφαλιστικός του φορέας τον ενημέρωσε ότι χρειάζεται διάστημα 4 έως 6 μηνών για επανακαταμέτρηση των ενσήμων του και αφ' ετέρου ότι από καταμέτρηση που έγινε από ιδιωτικό γραφείο φαίνεται ότι με αναγνώριση πλασματικών ετών κατοχυρώνει δικαίωμα σύνταξης το έτος 2013 σε αριθμό ενσήμων 10.500, δεν έχει όμως δικαίωμα σύνταξης λόγω ορίου ηλικίας που είναι στα 58 και 9 μήνες για τη μειωμένη και 60 και 9 μήνες για πλήρη. Ενόψει όλων αυτών υποβάλλεται αίτημα επαναφοράς του στην ενεργό υπηρεσία.

Τέλος, η ερωτώσα υπηρεσία με το αρ. πρωτ. 70858/30.09.2015 έγγραφό της διαβίβασε στο γραφείο μας τη με αρ. πρωτ. 39640/06.07.2015 βεβαιώση του Υποκαταστήματος ΙΚΑ Πειραιά (Υποδιεύθυνση Μητρώου – Τμήμα Ανακεφαλαίωσης) προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης σύμφωνα με την οποία: *από τα ασφαλιστικά βιβλιάρια και λοιπά στοιχεία ασφάλισης που τηρούνται για τον υπάλληλο (του ερωτήματος) αυτός έχει πραγματοποιήσει συνολικά οκτώ χιλιάδες τριακόσιες εβδομήντα εννέα (8.379) ημέρες ασφάλισης στον Κλάδο Σύνταξης του Ιδρύματος ..... όμως δεν δικαιούται σύνταξης γηρατος από το ΙΚΑ διότι δεν πληροί την νόμιμη απαίτηση της συμπλήρωσης του εξηκοστού πέμπτου έτους της ηλικίας.*

II . A.Στις διατάξεις του π.δ. 410/1988 «Κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας, που αφορούν το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των λοιπών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου. Α' - 1988», όπως ισχύει, μεταξύ άλλων, ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 46

Η σύμβαση εργασίας λύεται:

- α) Με θάνατο*
- β) Με έκπτωση*
- γ) Με την απόλυση*
- δ) Με την καταγγελία*
- ε) Με τη λήξη του χρόνου διάρκειάς της»*

Άρθρο 54

«1. Ο απασχολούμενος δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας οποτεδήποτε.

2. Η καταγγελία γίνεται με έγγραφη δήλωσή του που υποβάλλεται στην υπηρεσία. 3. Ο καταγγέλλων τη σύμβαση έχει υποχρέωση να παρέχει τις υπηρεσίες του για δεκαπέντε (15) ημέρες από την υποβολή του κατά την προηγούμενη παράγραφο εγγράφου, εκτός αν η υπηρεσία ήθελε απαλλάξει αυτόν εν όλω ή εν μέρει από την υποχρέωση αυτή»

Άρθρο 89:

«Όπου στον Κώδικα αυτό δεν ορίζεται διαφορετικά, εφαρμόζονται συμπληρωματικά οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας για τη σύμβαση εξαρτημένης εργασίας.»

Στο δε άρθρο 1 του ν.4038/2012 (ΦΕΚ Α' 14) ορίζεται:

«9. Οι πράξεις πρόσληψης και λύσης της σύμβασης εργασίας για οποιονδήποτε λόγο του προσωπικού που υπηρετεί στο Δημόσιο, στα Ν.Π.Δ.Δ. και στους Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, καθώς και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, εφόσον παρέχεται δυνατότητα ανανέωσης, δημοσιεύονται εφεξής στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως...»

Εξάλλου, ο Αστικός Κώδικας ορίζει τα εξής:

Άρθρο 140:

«Αν κάποιος καταρτίζει δικαιοπραξία και η δήλωσή του δεν συμφωνεί, από ουσιώδη πλάνη, με τη βούλησή του, έχει δικαίωμα να ζητήσει την ακύρωση της δικαιοπραξίας.»

Άρθρο 141:

«Η πλάνη είναι ουσιώδης όταν αναφέρεται σε σημείο τόσο σπουδαίο για την όλη δικαιοπραξία, ώστε, αν το πρόσωπο γνώριζε την πραγματική κατάσταση, δεν θα επιχειρούσε τη δικαιοπραξία.»

Άρθρο 143:

«Εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, πλάνη που αναφέρεται αποκλειστικά στα

παραγωγικά αίτια της βούλησης δεν είναι ουσιώδης».

Άρθρο 167 :

«Η δήλωση της βούλησης έχει νομική ενέργεια μόνο αφότου περιέλθει στο πρόσωπο στο οποίο απαιτείται να απευθυνθεί».

Άρθρο 168:

«Η δήλωση της βούλησης δεν έχει καμιά ενέργεια, αν προηγουμένως ή ταυτόχρονα περιήλθε σ' εκείνον στον οποίο απευθύνεται ανάκλησή της».

Β. Από τις εκτεθείσες διατάξεις προκύπτουν τα εξής:

Το π.δ. 410/88, που υλοποιεί τις διατάξεις του άρθρου 103 του ισχύοντος Συντάγματος, δεν αναγνωρίζει ως τρόπο λύσης της σύμβασης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου την παραίτηση του προσληφθέντος υπαλλήλου παρά μόνο την εκ μέρους του καταγγελία της συναφθείσης σύμβασης εργασίας. Έτσι, αυτός που υποβάλλει αίτηση «παραίτησής» του από τη συναφθείσα σύμβαση εργασίας, θεωρείται ότι καταγγέλλει τη σύμβαση εργασίας και δεν παραιτείται από τη θέση του, όπως συμβαίνει με τους μονίμους δημοσίου υπαλλήλους (ΝΣΚ 173/2004). Η κατ' άρθρο 54 του π.δ. 410/88 καταγγελία της σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου από το μισθωτό αποτελεί μονομερή, αναιτιώδη, απευθυντέα δικαιοπραξία με διαπλαστικό χαρακτήρα, η οποία από την περιέλευσή της στον εργοδότη έχει πλήρη νομική ενέργεια, δηλαδή, επιφέρει τη λύση της σύμβασης εργασίας χωρίς ν' απαιτείται και αποδοχή αυτής (ΑΠ 1226/1987 Νο Β 36.1446, ΑΠ1792/1987 ΕΕΔ1989.211). Η περιέλευσή της δε στον εργοδότη-Δημόσιο, εφόσον η καταγγελία γίνεται κατά νόμο εγγράφως, λαμβάνει χώρα δια της καταχωρήσεως του εγγράφου στο πρωτόκολλο της υπηρεσίας (ΑΠ 162/1983 ΕΕΔ1983.717). Επομένως, ανάκληση της καταγγελίας που γίνεται μετά την περιέλευση αυτής στο Δημόσιο προς το οποίο απευθύνεται και την καταχώρησή της στο πρωτόκολλο της υπηρεσίας, δεν έχει καμιά νομική ενέργεια, γιατί με μονομερή δήλωση του καταγγείλαντος δεν μπορεί να ανασυσταθεί η λυθείσα σύμβαση εργασίας (ΑΠ 1792/1987ο.π., ΑΠ 162/1983 ο.π., ΝΣΚ 515/2003, 173/2004).

Για να προκαλέσει, όμως, η καταγγελία τη λύση της εργασιακής σχέσης πρέπει να είναι έγκυρη, να συντρέχουν, δηλαδή, κατά το χρόνο της τελείωσής της οι αφορώσεις στο πρόσωπο του δηλούντος προϋποθέσεις εγκυρότητας της δηλώσεως βουλήσεως. Σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου, κατά το χρόνο που συντελείται η δήλωση βουλήσεως, πρέπει το πρόσωπο που προβαίνει σ' αυτή να έχει συνείδηση των πραττομένων και να μη στερείται της χρήσης του λογικού από πνευματική νόσο, η δε με τον τρόπο αυτό εκδηλωμένη βούλησή του να είναι απαλλαγμένη από ελαττώματα που αποκλείουν την ελεύθερη διαμόρφωσή της. Στα παρακαλυτικά στοιχεία της ελεύθερης διαμόρφωσης της βουλήσεως περιλαμβάνεται και η πλάνη, η οποία συνίσταται στην έλλειψη γνώσης ή την εσφαλμένη γνώση της απαιτούμενης για τον προσδιορισμό της βουλήσεως πραγματικής καταστάσεως (Μπαλής Γενικαί Αρχαί έκδοση 8^η παρ.42 σελ.132,137 Σημαντήρας Γενικαί Αρχαί 1988 αρ.720, Γεωργιάδης – Σταθόπουλος κατ' άρθρο ερμηνεία ΑΚ τόμος 1^{ος} σελ.109) . Κατά τις διατάξεις των άρθρων 140,141 και 143 του Αστικού Κώδικα, δήλωση η οποία, λόγω ουσιώδους πλάνης, δεν συμφωνεί με τη βούληση του δηλούντος, καθιστά τη δικαιοπραξία ακυρώσιμη. Η πλάνη είναι ουσιώδης, όταν αναφέρεται σε στοιχείο τέτοιας σπουδαιότητας, ώστε αυτός που πλανήθηκε δε θα προέβαινε στη δήλωση, αν γνώριζε την πραγματική κατάσταση. Εάν η βούληση του δηλώσαντος σχηματίστηκε μέσα σε πεπλανημένο περιβάλλον εξαιτίας των ανακριβών περί πραγματικότητας παραστάσεων, τότε δεν πρόκειται για πλάνη στη δήλωση αλλά για πλάνη περί τα αίτια, τα οποία διαμόρφωσαν τη βούληση, δηλαδή, για πλάνη περί τα

παραγωγικά αίτια της βουλήσεως κι ενώ η πλάνη, όταν αναφέρεται αποκλειστικά στα παραγωγικά αίτια της βουλήσεως, δεν θεωρείται, κατ'αρχήν, ουσιώδης, εφ'όσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, σε περίπτωση, όμως, κατά την οποία τα παραγωγικά αίτια της βουλήσεως αποτελούν δικαιοπρακτικό θεμέλιο της δικαιοπραξίας ή της οιονεί δικαιοπραξίας, η πλάνη που αναφέρεται σ' αυτά είναι ουσιώδης (Ολ. ΑΠ 35/1998, 5/1990, ΑΠ 1769/2009, 80/2007, 151/2002, ΝΣΚ 496/2006, 23/2005, 547/2001, 442/1999).

Περαιτέρω στο πεδίο του διοικητικού δικαίου και ειδικότερα στην περίπτωση παραίτησης δημοσίου υπαλλήλου, γίνονται δεκτά τα εξής: επί παραίτησης δημοσίου υπαλλήλου από τη θέση που κατέχει, η δήλωσή του πρέπει να μην πάσχει από ελαττώματα που προκαλούν ακυρότητα, μεταξύ των οποίων και η πλάνη ως προς ουσιώδες στοιχείο της κατάστασης στην οποία πρόκειται αυτός να περιέλθει μετά τη λύση της υπαλληλικής σχέσης (ΣτΕ 3554, 3550/1988, 3957/1978, ΝΣΚ 134/2015, 222/2013, 45/2010, 28/2002, 658/1999, 309/1992, 689, 13/1989, 887/1987, 247/1982). Η πλάνη αυτή, η οποία συνιστά πλάνη περί τα παραγωγικά αίτια της βουλήσεως, έχει κριθεί ότι στην περίπτωση της παραίτησης από δημοσιοϋπαλληλική θέση, μπορεί, κατά περίπτωση, να θεωρηθεί ουσιώδης (ΝΣΚ 178, 179/2012, 23/2005, 356/2004). Ειδικότερα, έχει γίνει δεκτό ότι η αδυναμία συνταξιοδότησης μετά τη λύση της υπαλληλικής σχέσης συνιστά ουσιώδες στοιχείο της κατάστασης στην οποία πρόκειται να περιέλθει ο υπάλληλος μετά την παραίτηση και η περί αυτής πλάνη είναι ουσιώδης, εφόσον αποδεικνύεται ότι ο παραίτηθείς δεν θα προέβαινε στην υποβολή της παραίτησης, αν τελούσε εν γνώσει της αδυναμίας αυτής (ΝΣΚ 134/2015, 535/2012, 393, 394, 395/2012, 45/2010, 207/2001, 442/1999, 430/1997, 309/1992, 81/1991, 247/1982). Ομοίως, έχει γίνει δεκτό ότι ουσιώδες στοιχείο, κατά τα ανωτέρω μπορεί να είναι και το ύψος της σύνταξης που θα λάβει ο παραίτηθείς (ΝΣΚ 356/2004, 28/2002, 547/2001, 727/1991), εκτός αν η διαφορά του ύψους της σύνταξης είναι μικρή και καθιστά το στοιχείο αυτό μη ουσιώδες (ΝΣΚ 23/2005) ή αν πρόκειται για νομοθετικά ρυθμισμένη αντιστοιχία ετών υπηρεσίας και ύψους σύνταξης, οπότε η πλάνη δεν είναι συγγνωστή (ΝΣΚ 508/1999, 874/1991) καθώς και ότι ουσιώδες στοιχείο της κατάστασης του υπαλλήλου μετά την παραίτησή του είναι και ο χρόνος έναρξης της πληρωμής της σύνταξης του, αν ο χρόνος αυτός απέχει αρκετά από τη λύση της υπαλληλικής σχέσης και την παύση της καταβολής αποδοχών στον υπάλληλο (ΝΣΚ 535/2012, 393/2012).

'Ηδη θεσπίστηκε νομοθετικά, με την παρ.10 του άρθρου 4 του Ν.4151/2013, η δυνατότητα ανάκλησης υποβληθείσας παραίτησης δημοσίου υπαλλήλου, εφόσον οφείλεται σε πλάνη περί τα παραγωγικά αίτια της βουλήσεως και συγκεκριμένα ως προς τη δυνατότητα συνταξιοδότησης και άμεσης καταβολής της σύνταξής του και αντίστοιχη υποχρέωση της Διοίκησης να ανακαλέσει τη σχετική διαπιστωτική πράξη περί λύσης της υπαλληλικής σχέσης. Και τούτο, διότι, όπως διαλαμβάνεται στην αιτιολογική έκθεση, είχε παρατηρηθεί ότι σε πολλές περιπτώσεις και λόγω της πολυνομίας που υπάρχει σε σχέση με τα συνταξιοδοτικά θέματα, υπάλληλοι αποχωρούν από την υπηρεσία λόγω συνταξιοδότησης, χωρίς όμως να πληρούν τους όρους και τις προϋποθέσεις γι' αυτήν.

Τέλος, η επίκληση από τον υπάλληλο, ενώπιον της Διοίκησης της συνδρομής πλάνης, κατά τα παραπάνω, αρκεί να γίνεται προς στήριξη του αιτήματός του περί ανάκλησης της πράξης αποδοχής της παραίτησης (Γν. ΝΣΚ 134/2015 και εκεί παραπομπή στη ΣτΕ 3925/1994).

III. Εν όψει των προεκτεθέντων και υπό το διδόμενο με το έγγραφο του ερωτήματος και τα συνοδεύοντα αυτό έγγραφα πραγματικό, συνάγονται οι εξής παραδοχές:

α) Ο τέως υπάλληλος για τον οποίο υποβλήθηκε το ερώτημα, συνδεόμενος με το Δημόσιο με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, με την υποβολή προς τη Δ/νση Προσωπικού του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΥΔΔΑΔ) της κατατεθείσας στην ΚΑΥΦ (Κεντρική Αποθήκη Υλικών Φυλακής) Κορυδαλλού (με αρ. πρωτ. 1637/29-10-2014) από 29-10-2014 αίτησής του, περί παραίτησής του από την ενεργό υπηρεσία και απαλλαγής του από τα υπηρεσιακά του καθήκοντα, η οποία ενείχε τη σαφή βούλησή του για λύση της σύμβασης που τον συνέδεε με το Δημόσιο, κατήγγειλε τη σύμβαση αυτή.

β) Η λύση της σύμβασης εργασίας του επήλθε μετά την πάροδο 15νθημέρου από την καταχώρηση της αίτησης παραίτησης-καταγγελίας του στο πρωτόκολλο της ΚΑΥΦ Κορυδαλλού (αρ. πρωτ. 1637/29-10-2014).

γ) Η αίτησή του προς τη Δ/νση Προσωπικού του ΥΔΔΑΔ, που κατατέθηκε στην ΚΑΥΦ Κορυδαλλού με αρ. πρωτ. 1861/31-10-2014, για την ανάκληση της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του, ουδέν έννομο αποτέλεσμα δύναται να επιφέρει αφού περιήλθε στο Δημόσιο μετά την ως άνω καταγγελία του που επέφερε τα έννομα αποτελέσματά της, δηλαδή τη λύση της σύμβασης εργασίας του με το Δημόσιο, αφού με τη μονομερή δήλωσή του δεν μπορεί να ανασυσταθεί η λυθείσα σύμβαση εργασίας.

δ) Στην από 29.10.2014 αίτηση παραίτησης-καταγγελία του ως άνω υπαλλήλου που απασχολούνταν στο Δημόσιο (ΚΑΥΦ Κορυδαλλού), ως τεχνικός- οδηγός, με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, έχει εμφιλοχωρήσει πλάνη σχετικά με ουσιώδες στοιχείο, της κατάστασης στην οποία επρόκειτο να περιέλθει μετά τη λύση της υπαλληλικής του σχέσης και συγκεκριμένα σχετικά με το χρόνο έναρξης της πληρωμής της σύνταξής του. Ο χρόνος αυτός είναι στοιχείο σοβαρά υπολογίσιμο από έναν υπάλληλο, ώστε να αποτρέπει την παραίτηση -καταγγελία της σχέσης εργασίας του, αν γνωρίζει ότι θα του κανονισθεί σύνταξη πληρωτέα πολλά έτη μετά τη λύση της υπαλληλικής του σχέσης και την παύση της καταβολής σ' αυτόν αποδοχών. Ως εκ τούτου η παραίτηση-καταγγελία του ως άνω, που είχε ως συνέπεια τη λύση της σχέσης εργασίας αυτού με το Δημόσιο μετά την πάροδο 15νθημέρου από την ημερομηνία περιελεύσεως της καταγγελίας του στην ΚΑΥΦ Κορυδαλλού, έγινε με άγνοια της πραγματικής κατάστασης σχετικά με το χρόνο έναρξης της πληρωμής της σύνταξής του (ο οποίος, σύμφωνα με τη με αρ. πρωτ. 39640/09.07.2015 βεβαίωση του ΙΚΑ, προσδιορίζεται για τον υπάλληλο, ο οποίος γεννήθηκε το έτος 1959, κατά την από 29.10.2014 υπεύθυνη δήλωσή του, στη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας του, το οποίο θα λάβει χώρα το έτος 2024, δηλαδή 10 ολόκληρα χρόνια μετά την καταγγελία), ενώ εάν εγνώριζε τούτο, οπωδήποτε δεν θα προέβαινε στην υποβολή της αίτησης παραίτησης -καταγγελίας του. Επομένως, η πλάνη αυτή θεωρείται ουσιώδης, περαιτέρω δε, ως πλάνη περί το ισχύον συνταξιοδοτικό δίκαιο, μπορεί να κριθεί συγγνωστή, αφού οι σχετικές ρυθμίσεις είναι λεπτομερειακές και, τα τελευταία χρόνια, συνεχώς μεταβαλλόμενες - γεγονότα που αποτέλεσαν και το αιτιολογικό έρεισμα της διάταξης της παρ. 10 του αρ. 4 του Ν. 4151/2013 - και η πλάνη ανάγεται όχι στο δικαίωμα καθαυτό αλλά σε στοιχείο του.

Συνακολούθως, το προαναφερθέν ελάττωμα της βουλήσεως του ως άνω παραιτηθέντος-καταγγείλαντος υπαλλήλου ΙΔΑΧ, δηλαδή η ουσιώδης πλάνη αυτού ως προς το χρόνο έναρξης της πληρωμής της σύνταξής του, καθιστά τόσο την αίτηση παραίτησης-καταγγελία του όσο και τη διαπιστωτική πράξη λύσης της υπαλληλικής του σχέσης (συνέπεια της καταγγελίας) αντικειμενικά μη νόμιμες και γι' αυτό συντρέχει λόγος αποδοχής της από 16.11.2014 αίτησης επανόδου του στην υπηρεσία και ανάκλησης της υπ' αρ. 96606/18.12.2014 διαπιστωτικής Πράξης της Προϊσταμένης της

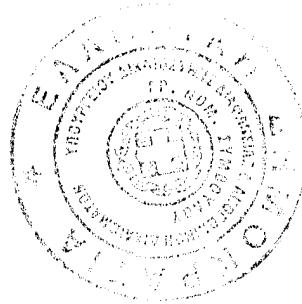
Δ/νσης Οργάνωσης και Λειτουργίας Καταστημάτων Κράτησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, δεδομένου μάλιστα ότι ενόψει του εύλογου χρόνου υποβολής της αίτησης αυτής (δυόμιση μήνες από την καταγγελία), η ανάκληση δεν δημιουργεί προβλήματα στην εύρυθμη λειτουργία της υπηρεσίας ούτε θίγει δικαιώματα τρίτων, τέλος δε η ως άνω ανάκληση τελεί υπό την προϋπόθεση ότι υφίσταται αντίστοιχη κενή θέση.

V. Συνεπώς, στο τεθέν ερώτημα προσήκει, κατά την ομόφωνη γνώμη του Ε' Τμήματος ΝΣΚ, θετική απάντηση.

Θεωρήθηκε
Αθήνα, 26.11.2015

Η Πρόεδρος του Τμήματος

Μεταξία Ανδροβίτσανέα
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια

Βασιλική Πανταζή

Νομική Σύμβουλος του Κράτους